

[Samuelsen.]

helt tilfældet. Mange steder har bidraget til valgmenigheden været oppe i nærheden af det dobbelte af den almindelige kirkeskat, og praksis for, hvor meget der kunne trækkes fra, har været meget forskellig fra kommune til kommune. Nogle steder har man kunnet fradrage hele beløbet, andre steder kun så meget som den almindelige kirkeskat androg, men der har vel også været steder, hvor valgmenighedsbidraget har været mindre end den almindelige kirkeskat. Det afgørende ved dette forslag er, at vi nu fremover undgår sammenblandingen af valgmenighedsmedlemmer og almindelige folkekirkekristne i menighedsrådene. Det er jo ikke sjældent, at det har givet anledning til vanskeligheder, specielt ved præsteansættelser. Derfor tror jeg, at det er en god lov, som vil vække tilfredshed i de kirkelige kredse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale alle 4 lovforslag til velvillig behandling.

Morten Lange: Ja, kildeskat kan jo føre til så meget, lige fra granskning af vort administrative system i al almindelighed til ændringer i folkekirkens lønningsvæsen m. v. Jeg synes, det i princippet er en udmærket rationalisering af kirkeskatteopkrævningen, som man foreslår i hovedforslaget.

Jeg tror dog nok, at der vil være en hel klar anledning til, at denne omlægning benyttes til, at vi i det hele taget ser på loven om folkekirkens lønningsvæsen og ser på byrdefordelingen. Det er jo et område, hvor der er sket en mærkelig lovgivning igennem tiderne. Oprindeligt var det vel meningen, at kirkeskatten skulle dække de kirkelige udgifter, men flere og flere af de kirkelige udgifter har sneget sig over på finansloven, som regel uden nogen særlig fornuftig grund, bare i kraft af at nu skete der altså en ændring med et eller andet, og så kunne det jo gå derover. Det er netop nu, da man indfører en landskirkeskatopkrævning, efter min opfattelse i stigende grad urimeligt, at

en ret tilfældig del af de kirkelige udgifter lignedes på den almindelige ligning, mens resten fordeles på en særlig kirkeskat. Det må være helt nødvendigt, at vi nu samtidig med dette lovforslags gennemførelse ser på denne fordeling og får den gjort mere fornuftig, mere rationel, kort sagt får de kirkelige udgifter overført til kirkeskatten.

Det vil naturligvis glæde de virkelige ugudelige at få en sådan reform gennemført, i hvert fald glæde dem økonomisk, men jeg synes i og for sig, at de ugudelige har såmænd ikke så meget krav på retfærdighed, men det vil være et retfærdighedskrav fra de ikke helt få mennesker og ikke helt små grupper, som støtter andre religiøse opfattelser, at der kommer en lighedsbetragtning frem. Vi fik just at vide, hvilket er et ganske gavnligt og lærerigt eksempel, at en masse valgmenigheder har haft en medlemsbetaling, som langt oversteg den tilsvarende kirkeskat, og det er jo ej så sært, når en hel del af de kirkelige udgifter inden for folkekirken dækkes ved almindelig finanslovstilskud.

Jeg synes, lejligheden her byder sig helt enestående klart til, og jeg mener, at udvalget må kunne tage denne sag op til behandling og til en samtidig afgørelse. Jeg ved nok, at vi får at vide, at så skal vi vente på en strukturkommission, men jeg er ude af stand til at fatte, at strukturkommissionens afgørelser skulle have nogen som helst indflydelse på, om opkrævning af de kirkelige midler går over den ene eller den anden af skattevæsenets konti, nu vi alligevel indfører landsopkrævning.

Hvad angår pletter på den tidligere lovgivning, skal jeg tilslutte mig hr. Orla Møllers glæde over, at en plet bliver fjernet, men jeg må dog over for min lærde kollega her i tinget hr. Orla Møller gøre vrøvl, når han siger, at det er en skønhedsplet, der fjernes; skønhedspletter er noget, man monterer for at blive kønere, og kongehusets fritagelse for kirkeskat havde ikke den anledning.